

Ændringer, der skulle gøre væsentlige Forandringer, væsentlige Omsætninger af Sikkerheden mulige, vil jeg adbare derimod og ikke paa Forhaand love nogen Tilslutning til saadanne Ændringer. Idet jeg altsaa ligesom den ærede Ordfører for Forslagsstillerne anbefaler Lovens Vedtagelse, skal jeg hermed afslutte mine Bemærkninger.

Blem: Det glæder mig meget at høre den højtærede Finansminister stille sig saa velvillig til dette Forslag. Jeg vil ogsaa gerne anbefale det, skønt jeg ikke har videre at føje til de Udtalelser, der faldd fra den ærede Ordfører for Forslagsstillerne. Men jeg vil dog ogsaa gerne henstille til den højtærede Finansminister, om man ikke kunde faa en saadan Ændring ind i Loven, som den højtærede Minister ganske vist nu paa Forhaand ikke vilde love os at gaa med til. Det viste sig nemlig sidste Gang, at mangfoldige bleve affaarne fra at kunne benytte Loven. Jeg skal f. Eks. gøre opmærksom paa, at Østifternes Kreditforening plejede indtil for 5—6 Aar siden at tage Pant i mindre Landejendomme — f. Eks. under en Snes Tønder Land — uden at pantsætte Jndbo og Besætning. Siden den Tid skal man pantsætte Jndbo og Besætning, naar man vil have Laan. Alle de mindre Landejendomme ville altsaa faktisk være affaarne fra ved en Konvertering at nyde godt af disse Laan, hvis det ikke bliver ændret, og hvis Loven bliver fortolket paa samme strenge Maade som tidligere. Det var det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) der var Fader til Tanken. Han indbragte Forslaget første Gang i 1886—87, skønt i en anden Form. Senere blev det fremsat af Venstres Bestyrelse her i dette Ting efter Valget, og vi havde jo lange Forhandlinger den Gang, inden Loven kom ud. Den daværende Finansminister udtalte, at han ikke vilde benytte Loven i analoge Tilfælde, men vilde fortolke den aldeles strengt, saaledes som dens Grænser vare affattede, fordi det var en Undtagelseslov. Men ingen af os tænkte dog den Gang paa, at Loven skulde blive fortolket saa strengt, at naar f. Eks. en Kreditforening, som hidtil ikke har forlangt Inventar og Besætning pantsat i mindre Ejendomme, nu forlanger det, saa skulde alle de mindre Landejendomme være affaarne fra at nyde godt af Loven. Det kan dog ikke være Hensigten, saa jeg vil henstille til den højtærede Finansminister, om man ikke kunde enes om en saadan Ændring, som jo kunde komme inden for en rimelig Grænse. Jeg ønsker ogsaa, at dette Lovforslag kunde gaa ligennem uden Udvalg,

og at vi kunne faa det ud saa hurtigt som muligt, og det ser jo ud til, at der er heller ikke nogen Grund til at sende det i Udvalg, naar man er enig om det hele, undtagen om denne ene Ændring, som jo ikke er vanskeliggere, end at den nok kan fremsættes til Lovforslagets anden Behandling og der blive drøftet. Men jeg vil som sagt meget henstille til den højtærede Finansminister, om han ikke kunde gaa ind paa en saadan Ændring, hvorved man kunde faa alle med inden for den samme Ramme.

Finansministeren (Püttichau): Jeg skal til de Øringer, der faldd fra det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem), tillade mig at sige, at det ogsaa forekommer mig, at naar man saaledes kun vil inddrage under Sikkerheden, hvad der til en vis Grad kan siges at være kun et Tilbehør til Pantet, nemlig, som han nævned, Inventarium og Besætning, ser jeg deri ogsaa en reel Forstellighed fra en Inddragelse af virkelig ny Matrikelnummere og faste Ejendomme, hvorom jeg, uden dog paa Forhaand at binde mig, skal udtale, at en Ændring i saa Henseende ogsaa forekommer mig at kunne have nogen Billighed for sig.

Bluhme: Det ærede Medlem fra Bornholm (Blem) fremdrog den Stilling, jeg havde til Lovforslaget, saaledes som det blev fremlagt her forrige Gang. Jeg takker ham, fordi han fremdrog den. Jeg tror, at det viste sig at være et Forslag af stor Betydning for Jordbrugerne. Paa Grund af denne Stilling er det en Selvfølge, at jeg med stor Glæde har set dette Forslag til Lov komme frem, og jeg haaber, at det maa faa en hurtig Gang og finde Tilslutning her i Tinget. Men jeg vil dog gerne over for den højtærede Finansminister sige, at jeg haaber dog ikke, at de Betæneligheder, han har ved at følge en Ændring i den Retning, som blev antydet af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, skulde gaa saa vidt som hans Forgænger gif, idet han jo ikke en Gang vilde gaa med til at anerkende den afgiftsfri Ombytning af Obligationer, naar Laanet var det samme, men der gif nogle Parceller ud af Pantet. Jeg kan forstaa, at den højtærede Minister siger, at det er et nyt Laan, saa snart man inddrager andre Ejendomme derunder; men at sige, at det er et nyt Laan, fordi den, der har Sikkerheden, renoncerer paa nogle Parceller, synes mig dog at være at gaa for vidt, og jeg haaber i alt Fald, at en saadan Ændring vil kunne finde den højtærede Finansministers Billigelse. Hvis jeg forstod den højtærede